

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Krizové situace v chráněném bydlení pro lidi s mentálním postižením v době nouzového stavu na jaře 2020 z pohledu klientů a zaměstnanců

Autor práce: Lucie Šípková

Obor studia: Charitativní a sociální práce

Posudek vypracovala: Mgr. Bc. Alice Říhová

Datum: 15.5.2021

Předložená bakalářská práce se věnuje aktuální tématice související s koronavirovou krizí. Autorka se zaměřuje na dopady krize v prostředí chráněného bydlení pro lidi s mentálním postižením. Práce je rozdělena na teoretickou a výzkumnou část, kdy první, teoretická, část práce popisuje krizi, její příčiny, průběh a zvládnání. Dále autorka věnuje prostor popisu pojmů mentálního postižení, chráněného bydlení a nouzového stavu, přičemž však na sebe jednotlivé kapitoly příliš nenavazují.

Výzkumná část představuje výzkumnou otázku a hypotézy, které jsou ověřovány dotazníkovým šetřením mezi zaměstnanci chráněného bydlení a rozhovory s klienty chráněného bydlení. V kapitole 2.2 „Výzkumný soubor“ mohlo být autorkou vysvětleno, proč byly pro dotazníkové šetření vybrány pouze respondentky ženského pohlaví. Dále by bylo žádoucí popsat, jak probíhal sběr dat z dotazníkového šetření a jakým způsobem byla zajištěna anonymita respondentek vzhledem ke kolegiálním vztahům mezi respondentkami a autorkou. Výzkumná hypotéza H1 „Krizovou situací PSS je u více jak 50 % obava z rozšíření nákazy.“ nebyla výzkumem spolehlivě prokázána. Autorka se tuto hypotézu pokoušela ověřit výzkumnou otázkou „Byla Vaše nálada a psychická vyrovnanost ovlivněna předchozími změnami vyplývající z opatření nouzového stavu? Pokud odpovíte ano, uveďte, prosím, jak se Vaše chování projevovalo, co Vám způsobilo psychické úzkosti.“, kdy autorka shrnuje odpovědi na položenou otázku tak, že „6 (60 %) respondentek na sobě pociťovaly změny chování a psychickou únavu, **především** se obávaly z rozšíření nákazy ve své rodině a mezi klienty“. Není jednoznačné, zda všech 60 % respondentek uvedlo, že se obává rozšíření nákazy. Z textu taktéž nijak nevyplývá, že by respondentky obavy z rozšíření nákazy považovaly za krizovou situaci. Takto položená otázka tedy není přílehlavá představené hypotéze. Autorka dále předvídá, že respondentky pociťovaly „psychické úzkosti“, což nemuselo být nutným závěrem ovlivnění nálad a psychické vyrovnanosti respondentek. Druhá hypotéza ve znění „H2 Nikdo z PSS nevyužil odborné psychologické pomoci.“ měla být zodpovězena výzkumnou otázkou č. 10 ve znění „Domov PETRA Mačkov dostal nabídku na využití psychologické pomoci v těchto těžkých časech, využila jste ji?“. Zde vzniká prostor pro pochybnosti, kdy respondentky mohly využít psychologickou pomoc mimo svého zaměstnavatele, čímž nelze učinit závěr, že respondentky nevyužily odborné psychologické pomoci. Na hodnotě práce ubírá, že velká část výzkumných otázek nebyla autorkou dostatečně

zhodnocena, kdy z nich ani nebyly dovozeny žádné závěry. Výzkumnou část provedenou formou rozhovorů s klientkami chráněného bydlení včetně jejich kazuistik lze hodnotit pozitivně. Přesto však mohlo být výzkumné části věnováno více prostoru především ve vztahu k závěrům výzkumu.

Autorce je třeba vytknout užití citací publikací, zákonných předpisů a webových stránek v rozporu se stanovenou citační normou. V textu autorka místy zápasí s užitím správného tvarosloví a pravopisem. Po formální stránce je však práce v pořádku. Ocenit lze použití grafů, které lépe představují výsledky dotazníkového šetření.

Lze shrnout, že předložená práce přináší nové poznatky, kterým však autorka mohla věnovat více prostoru. Je patrné, že autorka vyvinula značné úsilí provést kvalitní výzkum, což se jí částečně podařilo, a proto práci lze doporučit k obhajobě.

Mgr. Bc. Alice Říhová